

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **V. G.**, zastoupeného JUDr. Renatou Kusou, advokátkou se sídlem Harantova 28, Ostrava–Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2007, čj. OAM-1-663/VL-20-08-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 10. 2008, čj. 60 Az 88/2007 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátky JUDr. Renaty Kusé **se určuje** částkou 4800 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který ji zamítl rozsudkem ze dne 9. 10. 2008, čj. 60 Az 88/2007 - 22. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

Stěžovatel uvedl, že rozsudek krajského soudu trpí nezákonností pro nesprávné posouzení právní otázky, namítl vady řízení spočívající v tom, že při zjišťování skutkové podstaty pro rozhodnutí byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu měl soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit, a konečně uvedl, že rozsudek postrádá dostatečné odůvodnění [§ 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.]. Stěžovatel má za to, že situace, která jej vedla k podání žádosti o mezinárodní ochranu, byla podceněna a žalovaný se jí vůbec nezabýval ani nevážil stěžovatelův případ jako hodný zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Stěžovatel vylíčil svoje důvody pro podání žádosti o azyl s poukazem na skutečnosti, které státní orgány přehlížejí. Stěžovatel volil před praktikami mafie, působící na Ukrajině, jiný způsob úniku než zákonný postup stěžování si prostřednictvím policejních orgánů, který je zdoluhavý a s nezaručeným výsledkem. Stěžovatel se, aby odešel ze své vlasti, musel nacházet ve vyhroceném psychickém stavu. Pokud by se žalovaný zabýval možným naplněním podmínky pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu a podřadil stěžovatele pod příslušnost k určité sociální skupině „majetných“, tj. jako prodejce lukrativního pozemku vzbuzující zájem mafie, bylo by na místě udělit mu azyl kvůli odůvodněnému strachu z pronásledování mafií (která je trpěna státními orgány) pro cílený zisk z majetku stěžovatele.

Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu nepřijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích

typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, (č. 933/2006 Sb. NSS), na které na tomto místě pro stručnost odkazuje.

Nejvyšší správní soud v posuzované věci neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatele ani pochybení v postupu krajského soudu, tím méně pak pochybení zásadní, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti (srov. rozsudky ze dne 27. 5. 2004, čj. 7 Azs 124/2004 - 45, č. 349/2004 Sb. NSS, ze dne 20. 11. 2003, čj. 2 Azs 27/2003 - 59, č. 181/2004 Sb. NSS, ze dne 10. 2. 2006, čj. 4 Azs 129/2005 - 54, na které se krajský soud správně odvolal, či dále rozsudky ze dne 18. 12. 2003, čj. 5 Azs 27/2003 - 48, ze dne 10. 2. 2006, čj. 4 Azs 129/2005 - 54, www.nssoud.cz). K námitce týkající se příslušnosti k sociální skupině odkazuje Nejvyšší správní soud rovněž na svá četná rozhodnutí (namátkou rozhodnutí ze dne 25. 11. 2003, čj. 2 Azs 40/2003 - 45) a ze dne 18. 12. 2003, čj. 6 Azs 45/2003 - 49, www.nssoud.cz). Konečně Nejvyšší správní soud uzavírá, že vyhrožování ze strany soukromých osob nelze považovat za pronásledování ve smyslu zákona o azylu (srov. rozhodnutí ze dne 10. 3. 2004, čj. 3 Azs 22/2004 - 48, ze dne 14. 1. 2004, čj. 5 Azs 25/2003 - 94, ze dne 18. 12. 2003, čj. 4 Azs 38/2003 - 36, www.nssoud.cz)

S ohledem na existenci své předchozí judikatury Nejvyšší správní soud v posuzované věci žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neshledal, proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupcem advokátka, v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud určil odměnu advokáta částkou 4200 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava věci a písemné podání soudu týkající se věci samé) a dále 600 Kč na úhradu hotových výdajů [§ 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), d) a § 13 odst. 1, 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů], celkem 4800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2009

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu